

HET ONTSTAAN VAN DE MENS

24 oktober 1952

Goeden avond vrienden,

Eerst moet ik U weer op de vaste punten attent maken, maar zal het niet lang maken, omdat velen die al weten. Wij zijn aan bepaalde normen gebonden. Wij geven het beste wat wij geven kunnen. Meerdere malen heb ik ontdekt dat twee van ons verschil van mening hadden. Het hoeft niet gelijk te zijn. Zelden hebben wij echter elkaar tegengesproken. Bij ons worden verschillen van mening op heel wat vriendschappelijker wijze behandeld dan bij U. Het zal U bekend zijn dat de mens in zijn huidige vorm en denkvrijheid niet altijd heeft bestaan. Er is een tijd geweest dat de mens nog zeer verwant was aan het dier. Wij nemen aan dat langs de weg van een aantal plotselinge veranderingen, het menselijk zijn zich sprongsgewijze heeft ontwikkeld. Er hebben andere volkeren bestaan met andere lichamen, die in sommige punten aan U zelfs vooruit zijn geweest.

Leven in een lichaam, werken door en vanuit het lichaam noemen wij mens. De stof, die deze stof niet heeft, noemen wij geest. Iemand, die niet meer in de stofvorm terugkeert, willen wij de naam van mens niet meer geven en noemen wij ook geest. U zult moeten toegeven dat de huidige vorm van mens en geest niet altijd zo zal hebben bestaan. Er zijn mooiere vormen denkbaar en een beter geestelijk leven. Het totale beeld van de schepping is een volmaaktheid. In dit totale beeld moet ook de mens zijn volmaaktheid bereiken. Wanneer wij nu trachten het bewustzijn van de menselijke mens te bereiken, dan doen wij dit om zo veel mogelijk alle beperkingen van kennis, wetenschap en wilskracht ten spijt, de mens bewust te doen leven, hetzij in de stof of in de geest. Wanneer wij de mens bezien dan zal het U duidelijk zijn, dat de vooruitgang van de aarde aangepast was aan de vooruitgang van de mens. Het huidige type mens heeft zijn volmaaktheid nog niet bereikt. De grootste vijand van de mens ligt in hem zelf, door de dierlijke verlangens, die zich op zuiver stoffelijke basis trachten uit te leven en door het zich binden aan de stof. Het lichaam is samengesteld uit een groot aantal cellen, dat ons doet wanhopen aan een volledige beheersing van het lichaam.

Ik hoop dat ik U tot zover duidelijk heb kunnen maken waarnaar wij streven en hoe ons doel door ons wordt gezien.

Mijne vrienden, het is begrijpelijk dat zelfs de volmaaktste mens nog maar een trap kan zijn in de volmaakte ontwikkeling. Wij zullen moeten stijgen van mens tot iets anders. De Godheid zelf kan het best worden uitgedrukt als het levende niets. Wij zien God als de levende mogelijkheid en als zodanig kunnen wij ons vaak aansluiten aan de leer die de Boeddhisten verkondigen, die streven naar het Nirwana en zelfs naar het Pan-Nirwana, die opgaan in het Goddelijke. God kan worden gezegd te zijn ruimte plus een krachtpool. De schepping vindt ongeveer op de volgende wijze plaats. Wij nemen aan dat hierin wordt geschapen een denkend wezen in het levende niets. In dit levende niets zijn alle mogelijkheden. Zonder dit Goddelijke kan niets tot stand komen. Uit dit Goddelijke wordt voortgebracht de gedachte. Er hoeven niet alle mogelijkheden gerealiseerd te worden. Er zullen uiteindelijk een bepaald aantal grote werelden zijn. De wereldruimte is een totaal in meervoud. Het totaal van de Goddelijke mogelijkheid wordt niet verwezenlijkt, maar het is aanwezig. Ik verkondig geen atheïsme, maar een onpersoonlijke God, een God die geen eigenschappen draagt, die wij in ons hebben. Het is een scheppende gedachte, die wij zien voortkomen. Die gedachte vermenigvuldigt zich en uit de eerste gedachte wordt geboren een keten van gebeurtenissen en een aantal andere vermogens. Het is geen theosofie. Wij trachten niet het Goddelijke aanschouwelijk te maken of geheimen te ontsluiëren, die vanuit ons standpunt bevestigd schijnen te worden. Ergens is een leidende gedachte, die scheppend wordt. In deze materie zijn zelfstandig scheppende wezens: de mensen. De gedachte, zij is altijd aanwezig. Wij weten niet waarheen die zal voeren.

Elke weg die wordt gegaan, moet worden uitgedrukt door het offer. Het kruis is het symbool van het offer, het kruis in een bol, niet in een cirkel, want het heelal is een bol. Het zonnestelsel is ook een bol. Het offer is niet het verwerven maar het opgeven van iets.

Het negatieve van de wereld plus het opgeven, is positief. Dit vormt samen het kruis, het min en het plus: $- I = +$. Wat in het geestelijke het positieve is, is in de stof het negatieve, en wat in de stof het positieve is, is het negatieve in de geest. De wereld is een bol, geen plat vlak, een bol waar het offer wordt gebracht, de volmaakte mens, die in de wereld het volmaakte bereiken kan. Ik hoop dat ik niet al te onduidelijk ben geweest.

Het zijn stellingen, die zeer oud zijn, gedeeltelijk niet gepubliceerd en niet bekend. Wanneer een punt van volmaaktheid bereikt is, dan is deze staat van volmaaktheid de sleutel, waardoor hij kan binnentreden in een ander vlak, in een andere dimensionale verhouding, opdat hij zich verder kan vervolmaken en kan stijgen tot God. Wij geloven in een persoonlijke voortgang en een persoonlijk verder streven. De menselijke mens betekent het paradijstype, de mens van het duizendjarig Rijk of de volmaakte Adam. Wanneer wij dit kunnen bereiken, dan zullen wij zien waartoe wij in staat zijn.

Wij moeten één worden met onze grote Schepper en binnentreden in de tempel van onze Schepper. Dit is symbolisch te zien. Als wij zover gevorderd zijn, dan zullen wij de oerbronnen van deze kracht kunnen begrijpen, ofschoon wij vaak leven in een harmonie, die voor ons mensen onbeschrijfelijk en onbegrijpelijk is. In ons zijn alle mogelijkheden aanwezig. Wij geloven zeer sterk aan het feit dat wij gelijk zijn aan de Schepper, aan het totale van ons scheppend vermogen. U zult nu kunnen begrijpen dat wij hier aardige theorieën kunnen opbouwen, maar dat zullen wij nu achterwege laten...

Meer van belang is het, dat wij ons het kosmische doel voor ogen stellen. Dat is de meest volmaakte vorm, die wij kunnen bereiken. Daarom streven wij naar de volmaakte mens, ofschoon wij geest zijn en hemelsbreed verschillend zijn van de menselijke mens. U zult bijvoorbeeld te allen tijde ontdekken, dat Uw vermogens stil blijven staan, als U aan een bepaalde grens beland bent. In ons leeft het totale niets, dat is het totale leven. Hierin leeft dus tevens alle Goddelijke kracht. Door deze moeten wij ons laten leiden en beïnvloeden. Degene, die werkelijk streeft onder U naar een voortgang en een geestelijk vrij worden, laat hij bedenken, dat in U leeft: de geestelijke bewustwording. De Christusweg moet gegaan worden. Het is de offerweg. Het is noodzakelijk. Sommigen hebben dit begrepen en konden voortgaan op een hoger plan. Anderen zijn er niet in geslaagd. Het vraagt krachten, die U persoonlijk niet beheerst. U zult dan door dit offer Uw geestelijk bewustzijn verruimen.

Aanvaardt in liefde en al het geschapene brengt U de positieve kracht en het vermogen om velen tot steun te zijn. Het is jammer dat wij zovelen moeten helpen, in plaats van dat de mens de mens helpt. Er is een behoefte aan de mens, die werkelijk mens is, de mens, die het dierlijke overwint, dat in hem leeft, en het offer weet uit te dragen. U, die belast en beladen bent, ik wil U helpen en ik kan U helpen, want ook in mij is de macht van de Schepper die in mij leeft. Het is een ideaal dat zich eens vervullen zal. Zal het zich vervullen in het samen opwaarts gaan? Of in de bewust gezochte chaos, waaruit wij weer op moeten stijgen met dezelfde kracht. Niet aan ons is het gegeven om terug te trekken. Willen wij het positieve of het negatieve? Laat men U zeggen: Men is dwaas, wanneer men in de stof verloochent. Laat U men U een dwaas noemen, wanneer U tijd die U aan Uw eigen genoegens kon besteden, voor anderen geeft.

Wilt allen trachten op te gaan tot de hoogte van God!

Vragen naar Aanleiding van het Besprokene

Vraag: Zijn mensen, die volmaakt zijn, Goden?

Antwoord: Nee, het zijn mensen, die zich tot een zo hoog mogelijke volmaaktheid hebben opgewerkt, vanuit welke hoogte zij misschien ooit het goddelijke kunnen benaderen.

Vraag: Hoe staat het met de liefdekracht van een menselijk mens t.o.v. een dierlijk mens?

Antwoord: De liefde is het geschenk van het eigen wezen. Positief denken is een denken dat gericht is op eigen weten. Een mens die positief denkt, zal zich zelf te allen tijde voorstellen belangrijk te zijn, maar hij zal er altijd op terugkomen dat het gaat om hem. Wanneer U zegt negatief te denken, negatief van Uzelf, maar alle handelingen verricht t.a.v. Uzelf, Uw oogmerk richtend op het stijgen, dan denkt U positief. Het positieve bevestigt het zijnde. De offergeest is t.o.v. zichzelf negatief. In het offer zal de mens zichzelf vinden in een positieve houding. Sommigen handelen uiterlijk gelijk, maar soms staat de "Ikheid" te veel op de voorgrond. Vernietiging van de massa is eerder een winst dan een verlies. Deze

dingen zijn een uitvloeisel van het te veel denken aan de eigen persoonlijkheid. Wij zullen niet oordelen, opdat wij niet geoordeeld worden. De wereld is ons niets schuldig; zij is negatief. Ten opzichte van het Goddelijke is het standpunt positief.

Mijn beste wensen voor een bewuste ordening, opdat ook wij bewust mogen zijn, opdat wij – menselijke mensen – offeren en stijgen mogen tot het grote einddoel, dat is de Godheid.

Prediker 9, vers 10
(Tweede spreker)

Goeden avond vrienden,

Aan mij is de taak een onderwerp te behandelen dat van U komt.

Vraag van één van de aanwezigen:

Prediker 9, vers 10 luidt: "Alles wat Uwe hand vindt om te doen, doe (dat) met Uwe macht, want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar gij heengaat."

Hoe verhoudt zich deze bijbelse stelling tot de wereld van de geest?

Wij moeten goed in ogenschouw nemen waarmee wij hier te doen hebben. Bepaalde kabbalistische beschouwing! Waar het graf is, kan niets meer zijn, waar van de persoonlijkheid en alles wat daarmee samenhangt, niets meer overblijft. Maar is dit het stoffelijke graf? Op het ogenblik hebt U de mogelijkheid om te handelen. Op het ogenblik, dat U in de grafrust bent bestaat de mogelijkheid niet meer actief mee te werken. Wij werken niet meer omdat wij het niet kunnen. Wij streven wel, maar wij werken niet. Zelfs dat wat wij brengen is eigenlijk nog niet onze eigen kracht, want wij hebben een middel nodig om dit tot stand te brengen. Op dit ogenblik ben je mens. Alle daden die je op het ogenblik stelt, werken mee om een eeuwigheidswaarde te stellen. Opgenomen in het totale levensproces, wordt men opgenomen in de levensboom, bv. zoals de bladeren. Maar als je niets hebt meegebracht om bladgroen te maken kun je geen blad maken. Als je slechts water hebt meegebracht, sla je neer, ben je niets. Zie: Beschouwing van Evisvaslevi: knap kabbalist. Hij doet zeer pessimistisch en houdt verder zijn mond, maar als je verder denkt, kom je er wel. De bezielers van de stof zijn samen met de heersers van de poorten der ziel. Wat buiten de materie staat, komt van buiten naar binnen. Dan moet je dus aanvaarden wat je geboden wordt. Je moet je persoonlijkheid vormen door daden, dus van binnen uit naar buiten.

Maar er komt een ogenblik dat geest en stof terugkeren tot het absolute niets, als op een gegeven ogenblik de schepping tot zijn einde spoedt. Er bestaat dan weer een periode van niet-zijn tot de volgende schepping. Onze vriend de profeet, die onder de boom zat en klaagde, wist er ook niets van. Het graf is het totale verlies van elk verband. Dat gebeurt op het ogenblik dat alles tot de toestand van rust teruggebracht wordt. Alles wat je bezit moet in je zitten. U hebt alleen nog over de bewustwording, die in Uw ziel leeft.

Wij mogen de doden niet bevragen, wij kunnen de doden niet bevragen, de doden weten niets. De doden, die de doden begraven.

Er zijn geesten, die zo aan de waan vastzitten, dat zij teruggaan naar de chaos.

Jezus daalde af in de hel. Wij moeten trachten deze een bewustzijn te geven, waardoor zij weer gedwongen worden in de stof te komen en een glimpje licht te ontvangen. De mensen moeten hun handen daarvan af laten. "U zult de doden niet bevragen".

Wat U vraagt, is een openstelling van Uw persoonlijkheid. De wet, die ons allen behoort te drijven, is de wet van de liefde, om te bereiken het punt dat Jezus noemt "het Rijk Gods".

De verloochening van onszelf en de dienstbaarmaking van onszelf: "Verlaat alles en volg mij." Niets mag je hinderen, om de weg te volgen van de liefde.

VRAGENRUBRIEK

Vraag: Is aanzitten met kruis en bord geoorloofd en op welke wijze wordt dit tot stand gebracht?

Antwoord: Het is geoorloofd. Men moet altijd attent zijn.....

Vraag: Waarom is dans van glas etc. niet geoorloofd?

Antwoord: Hiermee moet men zeer voorzichtig zijn. Zelfbedrog is zeer licht mogelijk door persoonlijke invloed en door grotere invloed van geesten.

Vraag: Bewustzijn van dieren?

Antwoord: Dieren hebben geen persoonlijk, maar groepsbewustzijn. Een dier gaat dus terug naar zijn groepsgeest. Een lang contact van dieren met mensen kan een iets hoger bewustzijn vormen; de groepsgeest beheerst de individuele, maar de individuele blijft onbewust. De gehechtheid aan de mens, is een persoonlijke liefdeband van het dier. Dan krijgt men een geest, die zich afwendt van de groepsgeest. Waar de liefde de band is, bestaat er een langere binding; de geest sluimert totdat hij teruggaat in de groepsgeest. De geest van het dier houdt zich vaak op in de nabijheid van degenen, die zijn baas beschermen.

Vraag: Wat is dood en wat is het verder-leven? Is er een geestelijk voortbestaan?

Antwoord: Afbreken van het contact van stof en geest. De stof wordt opgenomen in de aarde, de geest gaat verder; kan in een ander lichaam komen of niet. Er is een voortbestaan na de dood. Er is een bewijs van het voortbestaan na de dood. Ikzelf ben dit bewijs.

Vraag: Betreft voeding.

Antwoord: Bij voorkeur stoffen nuttigen, die natuurlijk zijn bemest. Wij vergiftigen de planten met chemische meststoffen. Hondsdolheid wordt overgedragen door vergiftigd speeksel. Toevoeging van chemicaliën aan de planten werkt verstrend; maakt het eigen wezen van de planten ongezond.

Vraag: Homeopathische geneeskunde?

Antwoord: Tracht op een natuurlijke wijze te bestrijden wat ziek is, maar faalt evenzeer als de andere methode. Zij houden te weinig rekening met de geest.

HET SCHONE WOORD

Goeden avond vrienden,

Wij besluiten met het schone woord!

Als U zich als lid van Uw orde wilt voelen, - niets stoffelijks - probeer dan in de kleine dingen van het leven verdraagzaam te zijn en elk haatgevoel, zelfs het kleinste, te onderdrukken. Ontsteek niet in toorn, die niet gerechtvaardigd is, dan doet U Uzelf kwaad aan. Onze orde werkt op diverse plaatsen voor: verantwoordelijkheidsbesef, verdraagzaamheid zover op te voeren om problemen op te lossen, die langs de normale weg niet oplosbaar schijnen te zijn.

Kennis is macht!? De enige macht, die wij U geven, is de zelfbeheersing, een kracht die alle ellende overtreft, de kracht om verder te gaan, en de macht van de liefde om goed te doen, waar dit nodig is.

Gedicht over: zelfbeheersing, vertrouwen, naastenliefde, bekering, eenvoud en zonnestrallen. Als zonnestrallen van liefde gaat de eenvoudige zelfbeheerst en zijn naaste liefhebbend zijn eigen weg door de wereld. Eens zal de wereld het licht kennen.

Een zonnestraal, een onvatbaar iets, een lichtstraal die neer gaat dalen,
Niet meer te besnijden, niet meer te bepalen.

En toch, wat kan zo'n zonnestraal aan schoonheid U verhalen.
 Waar duister is - is angst en vrees.
 En ziet met een bevreesd gelaat,
 de dreigend uitgestrekte klauwen van de haat!
 En vertrouwen heb je niet meer, noch in de wereld,
 noch in de Schepper kunt gij vertrouwen stellen.
 Daarom is het goed, dat een zonnestraal van liefde U toeschijnt
 En door tere hand gehanteerd wordt.
 Een zonnestraal die wakker maakt, die slapen.
 Een zonnestraal, de kracht des lichts, de tere kracht.
 Een zonnestraal, die kracht, die ieder moet hanteren door zelfbeheersing
 Doet vaak niet roepen Uw hart om harten!
 Doet vaak je niet trachten het leed te verzachten!

U kunt niet vermijden dat de wereld U bond.
 Als je een gezond beheerst mens bent, zul je je beheersen.
 Vaak valt de band van haat en beheersing weg en staat er een mens.

Je kent de angst, je kent de haat.
 Je weet wat zij was, wat zij heden is.
 Je weet hoe het heden, en het bestaan wordt beheerst door gebrek aan beheersing.
 Wij, die de grens hebben gepasseerd,
 leven in zorgen om U.
 Dat de storm van menselijk geweld luwe.
 De mens is gedeeltelijk vrij in zijn willen.
 Het geweld, dat hem vernietigt, dat kiest hij zelf.
 Hoe vaak zien wij dat de mens neergeslagen wordt door geweld, dat hij zichzelf aandoet.
 En toch, die wereld kan worden gered!

Indien een zonnestraal van liefde door 's mensengezicht trekt,
 dan keert het vertrouwen weer in God den Schepper.
 Als je de Heer verraden wilt zoals Judas, dan kan dat,
 dan gebruik je het wapen en je brengt sluw de paniek in het volk.
 Je steekt de dolk in de rug, en zo kunt ge de zeeën van bloed opnieuw doen vloeien.

Verlang toch geen kwaad!
 Gij vraagt niet, wat er gebeuren gaat,
 Wanneer je slaat!
 Je vraagt niet waarheen!
 Uw treurig besluit treft U niet alleen.
 Het is als een doorn in Uw voet.
 Teveel doornen, dan vloeit het bloed!

Beheerst ge Uzelve? Kent ge verdraagzaamheid?
 Dan zullen er zonnestrallen schijnen!
 Dan zal het fantoom verdwijnen!
 Dan wordt tussen Uw lot en 't mijne geen grens meer gesteld,
 En ligt Uw lot niet meer in handen van bruto geweld!

Zij die hulp verlangen, hulp behoeven van ons.
 Hoe kunnen wij blijven toezien zonder lief te zijn?
 De grens tussen stof en geest is vaak te veel.
 Wanneer ge de wereld wilt veranderen,
 wil dan het leed uit de wereld bannen.
 Beter kunt ge met het wapen van de liefdekracht bouwen.
 Wil door het wapen der zelfbeheersing,
 aan de vervolmaking der schepping verder bouwen.
 Toen uit de chaos Zijn stem klonk uit de duisternis,

is Zijn wereld uit Liefde geschapen.
 Zo kan de liefde de pijn wegnemen en verzachten.
 Bedenk hoeveel een vriendelijk woord kan doen!
 Bedenk hoeveel verdriet en droefheid bespaard kunnen worden door verdraagzaamheid.
 Dan zal een wereld opengaan, een wereld waarvan ik zo gaarne droom.
 En ieder dien wij in liefde ontmoeten, zal vol vreugde van ons weggaan.

Laat ons liefde geven tot de maat is gevuld,
 en wij met glorie zijn omhuld.
 Dan komt een wereld van glans, zij zal zich baden in zonnestrallen.
 En ook tot de mensen komt die liefdekracht.
 Zij is het eerste licht, dat het licht der schepping is geweest.
 Probeer niet de wereld te veroveren die om U is.
 Beheers Uzelf!
 Probeer eerlijk te streven!
 Dat wat gij geduld hebt, zal zijn verdwenen als sneeuw voor de zon.
 Twee krachten hebben wij nodig en de kracht, waarmede wij de liefde geven.
 De kracht, die overal gaat waar ze nodig is,
 en die vaak ongezien een kracht vormt voor iedereen.
 In dichtvorm of in proza, in stof of in geest!
 Zonder de kracht van de geest kunnen wij niet bestaan.

Ik vraag niet: predikt deze gedachte, maar leef deze gedachte uit als U gelooft dat de eeuwige krachten, die ons geschapen hebben, liefde zijn. Tracht deze gedachte te verwezenlijken. U kunt helpen de wereld te redden.

Het is meer een kracht van de geest dan van de stof.

Goeden avond vrienden!

ZELFBEHEERSING

(Bladvulling)

Door ons medium vanuit de Geest ontvangen op vrijdagavond 27 juli 1951.

Wat wil zelfbeheersing eigenlijk zeggen? Baas zijn over jezelf. Dit begrip is niet te verwarren met je houden aan de conventie, zoals hier op aarde zoveel gebeurt. Bv. een jonge man vindt een meisje aardig, het is niet fatsoenlijk haar ineens aan te spreken, hij probeert een redelijke uitvlucht te vinden om met haar in contact te komen.... dat is geen zelfbeheersing. Als iemand denkt "ik zou zo graag een klein kapitaaltje in mijn zak laten glijden dat iemand anders behoort" en hij doet het niet uit angst voor straf, dan is dit geen zelfbeheersing, dan wordt hij beheerst door de angst, dus de vrees voor de consequentie van zijn daad. Zo beschouwd blijft er eigenlijk niet veel over van die zelfbeheersing, waar de mensen zo prat op gaan. Zelfbeheersing is je houden aan de regels, die je jezelf hebt gesteld en niet van deze weg af te wijken. Niet om wat te krijgen, of om je te onttrekken aan een onaangenaam lot in het hiernamaals. Je moet jezelf zo in bedwang hebben, dat je verstandelijk je eigen weg kunt kiezen (daar komt intuïtie ook bij), verstandelijk, krachtens wat je geleerd hebt en gelooft (iedereen gelooft ergens in), dat alles bij elkaar wijst mij in die richting.

En dan niet meer vragen: "Zou ik er soms natte voeten van krijgen, in de kou zitten, arm of rijk worden?", maar zeggen: "Dit is mijn doel en tot aan de grens van mijn eigen capaciteiten streef ik dat doel na". Zodra mijn lichaam vraagt om dit of dat, zeggen: "mijn vriend, dat heb je niet nodig." Vertoef ik in een schone tuin (werkelijk of ook in gedachten?) dan moet ik tegen mezelf kunnen zeggen; "Nee, dat gaat niet, ik moet nu elders zijn." Dan beheers ik mijzelf.

En nu is er eens heel aardig gezegd: Wie zichzelf bedwingt is hij, die een grotere overwinning behaalt dan de veldheer die een stad verovert; dat is waar, want per slot van rekening, wat zijn Uw overwinningen in het leven van allen? Een gunstige samenloop van omstandigheden; er zijn zoveel invloeden bij, die men

toch niet beheersen kan. De veldheer, al is hij nog zo verstandig en wijs, al weet hij precies hoe sterk de vijand is, hij kan niet gerekend hebben op 1 enkel onweer. Het is gebeurd in de Ardennen, daar was een vechtpartij, een broedermoordenarij tussen mensen, waarbij de knapste koppen alles uitgekiend hadden, dat lukte, en er was zelfs gerekend met het weer, als het een paar dagen nevelig bleef. Die veldheren zouden grote veldheren genoemd zijn, als dat gelukt was. Maar zij hebben het niet gewonnen, want op het minst gewenste ogenblik gebeurde het, toen klaarde de hemel op. Daar lagen al die schone plannen in duigen. Dat was dus geen kwestie van beheersing. Factoren, die ook normalerwijze nooit te beheersen zijn voor stofmensen. Maar jezelf heb je, je eigen ik, dat draag je bij je. En omdat je het bij je hebt, kun je het, als je er de moeite voor neemt, leren kennen, en de mens die zijn eigen ik een beetje kent, weet hoe hij is. Hij kan gaan leren wat zijn zwakke kanten zijn, zijn werkelijke fouten, niet wat aan de oppervlakte zit. Een enkele keer een borrel, een glas wijn, bonbons en een kopje thee, dat is een zwakheid, zeker, maar niet van groot belang, soms wel en soms niet. De grote kunst om tot zelfbeheersing te komen is, dat je precies weet "dat is voor mij gevaarlijk en dat niet", en dat je dat wat gevaarlijk is terzijde kunt zetten. Slechte gewoonten en hartstochten, het steeds meer tot een evenredig ontwikkeld geheel maken; daar zijn geen omstandigheden, die je de schuld kunt geven, daar is alleen maar het resultaat. En dat resultaat, vrienden, is belangrijk. Want de mens die zichzelf beheerst, begint met zijn gedachten een beetje te beheersen en zijn lichaam een klein beetje, maar uiteindelijk is hij heerser over zichzelf. (Slot volgt in de volgende bladvulling)